

عنوان مقاله:

شاخص های محرمانگی اطلاعات بیمار

محل انتشار:

مجله مدیریت اطلاعات سلامت، دوره 12، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

روح اله شیخ ابومسعودی - مربی، فوق لیسانس صنایع، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

نیلوفر امینی - کارشناس، فناوری اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

نازیلا اسماعیلی - دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

خلاصه مقاله:

مقدمه: امروزه سازمان های مراقبت بهداشتی اطلاعات بیماران را در قالب پرونده های کاغذی و الکترونیکی جمع آوری می کنند. به طور کلی مالکیت فیزیکی پرونده ی پزشکی در اختیار بیمارستان است، اما بیمار مالک منطقی اطلاعات داخل پرونده می باشد، بنابراین دسترسی هر فرد دیگر به پرونده ی بیمار به اجازه ی بیمار نیاز دارد. هدف از این مطالعه شناسایی شاخص های محرمانگی اطلاعات بیماران در دو بیمارستان شهدای لنجان شهرستان زرین شهر و بیمارستان محمد رسول الله (ص) شهرستان مبارکه، در استان اصفهان، بود. روش بررسی: پژوهش حاضر از دسته ی کاربردی است که به صورت کیفی (Qualitative) انجام شد. جامعه ی پژوهش دو بیمارستان بزرگ استان اصفهان، بیمارستان محمد رسول الله (ص) مبارکه و بیمارستان شهدای لنجان زرین شهر، در سال ۱۳۹۲ خورشیدی بود. چک لیستی معتبر و جهانی، منتشر شده از جانب انجمن پزشکی بریتیش کلمبیای کانادا، به عنوان ابزار گردآوری داده ها انتخاب گردید، که ۲۵ سوال در ۶ حیطه ی را شامل می شود. روایی این چک لیست پس از ترجمه توسط محققین و اعمال اصلاحات مورد نیاز بر روی آن از جانب اساتید مربوطه تایید گردید. داده های مورد نیاز از طریق مصاحبه و مشاهده و توسط پژوهشگران گردآوری گردید. سپس اطلاعات مورد نیاز استخراج و فرایند تحلیل و مقایسه به صورت کیفی انجام گرفت. یافته ها: اصول محرمانگی در رابطه با چاپ، انتقال، ذخیره سازی و افشای اطلاعات پرونده ی بیماران در هر دو بیمارستان، به طور کلی رعایت می شود. سیاست گذاری هر دو بیمارستان در ارتباط با شاخص های حفظ محرمانگی در حیطه کارکنان ضعیف می باشد. در هیچ کدام از دو بیمارستان اطلاعیه ای مبنی بر آگاهی بیمار نسبت به حریم خصوصی بیمار و شیوه ی دسترسی به اطلاعاتش وجود ندارد. مسئولین IT (Information Technology) بیمارستان ها به کمک مسئولین بخش ها و با توجه به حیطه کاری هر فرد سطوح دسترسی کاربران را مشخص کرده و شناسه کاربری مناسب را به هر فرد اختصاص می دهند، که رمز عبور توسط هر کاربر قابل تغییر می باشد. هر دو بیمارستان از فرایندها و کنترل های فنی استفاده نمی کنند. در هر دو بیمارستان کنترل مناسبی به منظور تامین امنیت در شبکه محلی و جلوگیری از ورود افراد غیر مجاز وجود ندارد. نتیجه گیری: با توجه به اهمیت رعایت شاخص های محرمانگی در رابطه با اطلاعات بیماران لازم است اقدامات و فرایندهای جدیدی در هر دو بیمارستان اعمال شود. هر دو بیمارستان مورد بررسی در زمینه های مورد مطالعه دارای نقاط ضعف و قوت می باشند. بنابراین رعایت نکات ضروری در رابطه با حفظ امنیت و محرمانگی اطلاعات بیماران الزامی است.

کلمات کلیدی:

محرمانگی، امنیت، سیستم های اطلاعات بیمارستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747371>

